2025/1169

10.6.2025

SKLEP SVETA (EU) 2025/1169

z dne 5. junija 2025

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 18. zasedanju v zvezi s priporočili in ugotovitvami, naslovljenimi na nekatere države pogodbenice, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na področju institucij in javne uprave Unije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 336 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija je h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), kar zadeva institucije in javno upravo Unije pristopila s Sklepom Sveta (EU) 2023/1075 ([1]), glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja, kolikor te zadeve spadajo v izključno pristojnost Unije, pa s Sklepom Sveta (EU) 2023/1076 ([2]) in Konvencija je za Unijo začela veljati 1. oktobra 2023.

(2) Na podlagi člena 66(1) Konvencije je Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (v nadaljnjem besedilu: GREVIO) zadolžena za spremljanje, kako pogodbenice Konvencije (v nadaljnjem besedilu: pogodbenice) izvajajo Konvencijo. V skladu s členom 68(11) Konvencije naj bi GREVIO sprejel poročilo in ugotovitve v zvezi z ukrepi, ki so jih zadevne pogodbenice sprejele za izvajanje določb Konvencije.

(3) Odbor pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: Odbor) ima možnost, da v skladu s členom 68(12) Konvencije na podlagi poročila in sklepov GREVIO sprejme priporočila, naslovljena na zadevno pogodbenico. Takšna priporočila morajo razlikovati med ukrepi, ki bi jih morala pogodbenica sprejeti čim prej, pri čemer mora o tem v treh letih poročati Odboru, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu tega triletnega obdobja mora zadevna pogodbenica Odboru poročati o sprejetih ukrepih na desetih posebnih področjih Konvencije. Odbor na podlagi tega poročila in vseh dodatnih informacij sprejme ugotovitve o izvajanju priporočil, ki jih pripravi sekretariat Odbora.

(4) Na podlagi člena 68(3) Konvencije se postopki ocenjevanja po postopku izhodiščnega ocenjevanja GREVIO razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega ocenjevanja). Prvi krog tematskega ocenjevanja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in obravnava 20 členov Konvencije, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Odbor je na 17. zasedanju 17. decembra 2024 sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega tematskega kroga ocenjevanja iz dokumenta IC-CP(2024)10 rev.

(5) Odbor naj bi na svojem 18. zasedanju 5. in 6. junija 2025 sprejel osem osnutkov priporočil na podlagi prvega kroga tematskega ocenjevanja z naslovom „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in dva osnutka ugotovitev o izvajanju Konvencije s strani desetih pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: osnutki priporočil in ugotovitev, skupaj pa predvideni akti):

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Albanije, iz dokumenta IC-CP(2025)2-prov;

([1]) Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Avstrije, iz dokumenta IC-CP(2025)3-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Danske, iz dokumenta IC-CP(2025)4-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Finske, iz dokumenta IC-CP(2025)5-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Monaka, iz dokumenta IC-CP(2025)6-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Črne gore, iz dokumenta IC-CP(2025)7-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Španije, iz dokumenta IC-CP(2025)8-prov;

— priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Švedske, iz dokumenta IC-CP(2025)9-prov;

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s San Marinom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP (2025)10-prov, ter

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Slovenijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP (2025)11-prov.

(6) Unija ima izključno pristojnost za sprejemanje obveznosti iz Konvencije v zvezi s svojimi institucijami in javno upravo v okviru področja uporabe člena 336 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Sodišče Evropske unije je v točki 305 mnenja 1/19 z dne 6. oktobra 2021, Istanbulska konvencija ([3]) potrdilo, da je velik del obveznosti iz Konvencije v zvezi s sprejetjem preventivnih in zaščitnih ukrepov v bistvu zavezujoč za Unijo v razmerju do osebja njene uprave ter v razmerju do javnosti, ki obiskuje prostore in stavbe njenih institucij, organov, uradov in agencij. Poleg tega je Sodišče v točki 307 istega mnenja navedlo, da se Unija ne bi smela omejiti na uvedbo minimalnih zahtev ali podpornih ukrepov, temveč bi morala sama zagotavljati, da se te obveznosti v celoti izpolnjujejo. Hkrati bi bilo treba obseg obveznosti Unije razlagati ob upoštevanju njene posebne narave in pristojnosti. Ker javna uprava Unije namreč nima pooblastil za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, bi bilo treba priporočila v zvezi z zadevami kazenskega pregona, kot so zadeve glede nujnih omejitvenih ukrepov, razlagati tako, da je treba zagotoviti varnost žrtve v okviru njenih pristojnosti javne uprave Unije, na primer z zavrnitvijo dostopa domnevnim storilcem do prostorov institucij.

(7) Predvideni akti se nanašajo na izvajanje določb Konvencije, ki se uporabljajo tudi za Unijo v zvezi z njenimi institucijami in javno upravo. Zato je primerno določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru glede zadev na področju institucij in javne uprave Unije, saj lahko predvideni akti odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije.

(8) Kar zadeva Albanijo, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba zagotoviti zadostno in trajnostno financiranje vseh ustreznih politik in ukrepov za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim, tudi s preglednimi postopki za zagotovitev financiranja organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); spodbujati kampanje ali programe ozaveščanja in redno ocenjevati njihov učinek (člen 12 Konvencije); sprejeti ukrepe za povečanje učinkovitosti usposabljanja, tudi glede na fluktuacijo osebja (člen 15 Konvencije); razširiti obstoječe programe za storilce in uvesti programe, ki so posebej namenjeni storilcem spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); povečati financiranje in število razpoložljivih storitev za ženske, žrtve nasilja, zlasti za ženske s posebnimi potrebami (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve dostop do celovitih zdravstvenih storitev (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da bodo nacionalne telefonske številke za pomoč prejemale financiranje (člen 22 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve spolnega nasilja brezplačen dostop do forenzičnih preiskav (člen 25 Konvencije); sprejeti ukrepe za okrepitev prijavljanja s strani žensk, žrtev nasilja, in v takih primerih zagotoviti odzivanje, ki se osredotoča na žrtve in je spolsko občutljivo (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se postopki ocenjevanja in obvladovanja tveganja

([3]) Mnenje Sodišča 1/19 z dne 6. oktobra 2021, *Istanbulska konvencija*, ECLI:EU:C:2021:832.

uporabljajo v primerih, ki zadevajo vse oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 51 Konvencije); bolje izkoristiti nujne omejitvene ukrepe (člen 52 Konvencije); zagotoviti, da so ukrepi za zagotovitev varnosti na voljo in dostopni vsem žrtvam (člen 53 Konvencije), ter oceniti izvajanje zaščitnih ukrepov in zagotoviti, da so v skladu s Konvencijo (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(9) Kar zadeva Avstrijo, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba pripraviti dolgoročen celovit akcijski načrt/strateški politični dokument glede vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 7 Konvencije); zbrati razčlenjene podatke o številu žensk in deklet, ki stopijo v stik s socialnimi službami, da bi dobile pomoč v zvezi s svojimi izkušnjami z nasiljem nad ženskami (člen 11 Konvencije); obveščati žrtve o razpoložljivosti podpornih storitev (člen 12 Konvencije); spremljati, kako učno gradivo obravnava vprašanja, povezana z nasiljem v družini in nasiljem nad ženskami (člen 14 Konvencije); zagotavljati usposabljanja za osebje v splošnih podpornih službah (člen 15 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve dostop do trajnostnih in cenovno dostopnih nastanitvenih možnosti, ter zagotoviti izdajanje forenzičnih poročil, ki dokumentirajo poškodbe (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da so na voljo mesta v zavetiščih (člen 22 Konvencije); vzpostaviti dodatne napotitvene centre za spolno nasilje po vsej državi, s kvalificiranimi strokovnjaki, ki zagotavljajo podporo in napotitve v skladu s Konvencijo, ter medtem poskrbeti, da obstoječe zdravstvene službe žrtvam nudijo ustrezno podporo (člen 25 Konvencije); zagotoviti, da so sankcije sorazmerne z resnostjo kaznivega dejanja v vseh primerih, ki se nanašajo na oblike nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija (člena 49 in 50 Konvencije), ter zagotoviti uporabo ukrepov za zagotovitev varnosti in preprečiti vrzeli med omejitvenimi ukrepi in ukrepi za zagotovitev varnosti (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(10) Kar zadeva Dansko, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba zagotoviti, da se spolski naravi vseh oblik nasilja nad ženskami in nasilja v družini nameni zadostna pozornost politike (člen 7 Konvencije); prizadevati si za vključevanje vidika spola v proračun (člen 8 Konvencije); zagotavljati zaupnost pri zbiranju podatkov (člen 11 Konvencije); v preventivnih pobudah dati prednost spolsko občutljivemu pristopu (člen 12 Konvencije); doseči čim večji učinek prizadevanj za usposabljanje z opiranjem na strokovno znanje, ki ga imajo organizacije za pravice žensk (člen 15 Konvencije); vzpostaviti institucionalizirane strukture za sodelovanje, da se zagotovi učinkovito sodelovanje med agencijami (člen 18 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve dostop do dolgoročnega psihološkega svetovanja (člena 22 in 25 Konvencije); ozaveščati akterje kazenskega pravosodja o novi kazenski zakonodaji (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocena tveganja izvede v sodelovanju z ustreznimi akterji (člen 51 Konvencije); okrepiti uporabo nujnih omejitvenih ukrepov in ukrepov za zagotovitev varnosti, da se zagotovi zaščita žrtev (člena 52 in 53 Konvencije) ter zagotoviti pravilno izvajanje zaščitnih ukrepov za žrtve v okviru preiskav in sodnih postopkov (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(11) Kar zadeva Finsko, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba pripraviti dolgoročno nacionalno strategijo za zagotovitev celovitega in usklajenega pristopa (člen 7 Konvencije); zagotoviti vzdržne mehanizme financiranja za nevladne organizacije, ki zagotavljajo strokovno podporo žrtvam (člen 8 Konvencije); vzpostaviti standardizirane kategorije podatkov in uskladiti sisteme zbiranja podatkov (člen 11 Konvencije); redno izvajati kampanje ozaveščanja (člen 12 Konvencije); oceniti usposabljanje in se opreti na strokovno znanje, ki ga imajo organizacije za pravice žensk (člen 15 Konvencije); vzpostaviti programe za storilce nasilja v družini (člen 16 Konvencije); vzpostaviti institucionalizirane medagencijske strukture za usklajevanje med zadevnimi akterji (člen 18 Konvencije); vzpostaviti podporne službe, ki žrtvam omogočajo okrevanje in vzpostavitev neodvisnosti (člen 20 Konvencije), ter zagotoviti razpoložljivost podpornih storitev (člen 22 Konvencije); zagotoviti geografsko porazdelitev kriznih centrov za žrtve posilstva, da se zagotovi podpora vsem žrtvam spolnega nasilja (člen 25 Konvencije); zagotoviti pravočasne preiskave in proaktivno zbiranje dokazov onkraj zgolj izjav žrtev, da se omogoči učinkovit pregon primerov nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije), sprejeti ukrepe za vzpostavitev standardiziranega mehanizma za oceno tveganja, ki se uporablja sistematično (člen 51 Konvencije), ter povečati uporabo nujnih omejitvenih ukrepov in okrepiti uporabo ukrepov za zagotovitev varnosti (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(12) Kar zadeva Monako, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba pripraviti dolgoročno splošno strategijo za doseganje celovitega in usklajenega pristopa politike (člen 7 Konvencije); še naprej razvijati zbiranje podatkov o vseh oblikah nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija (člen 11 Konvencije); razširiti ukrepe za preprečevanje nasilja v družini na druge oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 12 Konvencije); pripraviti učno gradivo o nasilju nad ženskami (člen 14 Konvencije); vzpostaviti programe za storilce nasilja (člen 16 Konvencije); vzpostaviti telefonsko številko za pomoč ženskam, žrtvam nasilja (člen 22 Konvencije); ustanoviti krizni napotitveni center za žrtve posilstva ali spolnega nasilja, da bi imele žrtve dostop do psihološkega svetovanja in podpore (člen 25 Konvencije); zagotoviti, da imajo strokovnjaki, vključeni v kazenski postopek, zadostno strokovno znanje in da so deležni spolsko občutljivega usposabljanja (člena 49 in 50 Konvencije); standardizirati prakso usklajene ocene tveganja za ustrezne službe v zvezi z vsemi oblikami nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 51 Konvencije), ter zagotoviti zaščito pravic in interesov žrtev med preiskovanjem in sodnimi postopki (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(13) Kar zadeva Črno goro, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba zagotoviti zadostne človeške in finančne vire za politike, ukrepe in zakonodajo, namenjene preprečevanju nasilja nad ženskami in boju proti njemu, ter zagotoviti trajnostno financiranje nevladnih organizacij (člen 8 Konvencije); zagotoviti zbiranje in razčlenjevanje podatkov s strani vseh zadevnih deležnikov (člen 11 Konvencije); okrepiti prizadevanja za izvajanje rednih preventivnih ukrepov, izvajati kampanje ozaveščanja in poudarjati, da se žrtve presečne diskriminacije soočajo s povečanim tveganjem nasilja (člen 12 Konvencije); okrepiti prizadevanja za odpravo stereotipov in predsodkov do žensk na področju formalnega izobraževanja, kulture in medijev (člen 14 Konvencije); zagotoviti usposabljanje o nasilju nad ženskami za vse strokovnjake, ki prihajajo v stik z žrtvami (člen 15 Konvencije); vzpostaviti in razširiti programe za storilce nasilja v družini in storilce spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); okrepiti prizadevanja za spodbujanje sodelovanja med agencijami (člen 18 Konvencije); zagotoviti, da izvajalci zdravstvene dejavnosti prednostno obravnavajo ženske, ki so žrtve nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini, ter spoštujejo njihovo zasebnost (člen 20 Konvencije); povečati razpoložljivost strokovnih podpornih storitev in svetovanja za žrtve (člen 22 Konvencije); vzpostaviti krizne centre za žrtve posilstva in/ali spolnega nasilja po vsej državi, da bi zagotovili podporo žrtvam in jih napotili na psihološko podporo (člen 25 Konvencije); preprečiti ponavljajoča zaslišanja žrtev nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja v primerih nasilja v družini izvajajo sistematično (člen 51 Konvencije); zagotoviti, da so nujni omejitveni ukrepi na voljo in da se ukrepi za zagotovitev varnosti učinkovito spremljajo (člena 52 in 53 Konvencije); ter zagotoviti učinkovito uporabo obstoječih zaščitnih ukrepov in uvesti dodatne zaščitne ukrepe v skladu s Konvencijo (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(14) Kar zadeva Španijo, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba v oblikovanje politik in ocenjevanje politik in ukrepov vključiti nevladne organizacije (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni (člen 11 Konvencije); otroke poučevati o osrednji vlogi privolitve v spolnih odnosih (člen 14 Konvencije); okrepiti usposabljanje vseh ustreznih strokovnjakov, ki se ukvarjajo z žrtvami in storilci nasilja nad ženskami (člen 15 Konvencije); izboljšati skladnost programov za storilce kaznivih dejanj s Konvencijo (člen 16 Konvencije); vzpostaviti mehanizme sodelovanja med agencijami (člen 18 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve spolnega nasilja dostop do podpornih storitev (člen 25 Konvencije); obravnavati dejavnike, ki žrtvam preprečujejo prijavljanje primerov in ki vodijo v sekundarno viktimizacijo (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da imajo pristojni organi dostop do nujnih omejitvenih ukrepov v skladu s Konvencijo, ter sprejeti ukrepe za ustrezno obravnavo kršitev ukrepov za zagotovitev varnosti (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(15) Kar zadeva Švedsko, osnutek priporočil vključuje navedbe, da je treba poskrbeti, da politike glede nasilja nad ženskami upoštevajo potrebe žrtev, izpostavljenih presečni diskriminaciji, in ocenjujejo strategije za dostop do njihovega učinka (člen 7 Konvencije); zagotoviti trajnostno raven financiranja organizacij za pravice žensk, ki izvajajo strokovne podporne storitve (člen 8 Konvencije); zagotoviti širše preventivne ukrepe za vse oblike nasilja nad ženskami (člen 12 Konvencije); zagotoviti, da se teme in načela iz člena 14 Konvencije poučujejo v praksi (člen 4 Konvencije); za zadevne strokovnjake uvesti sistematično usposabljanje o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija, in zagotoviti ocenjevanje (člen 15 Konvencije); razviti minimalne standarde za programe za storilce

v skladu s Konvencijo in zagotoviti ocenjevanje (člen 16 Konvencije); sprejeti mehanizme za usklajevanje in sodelovanje med ustreznimi agencijami (člen 18 Konvencije); poskrbeti, da se žrtvam zagotovi dostop do zdravstvenega varstva brez diskriminacije (člen 20 Konvencije); zagotoviti dostop do zatočišč za vse žrtve (člen 22 Konvencije); zagotoviti zadostno število kriznih centrov za žrtve posilstva in/ali spolnega nasilja po vsej državi (člen 25 Konvencije); sprejeti ukrepe za spodbujanje žensk, ki jim grozi presečna diskriminacija, k prijavljanju takih dejanj (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja sistematično in usklajeno izvajajo za žrtve in njihove otroke (člen 51 Konvencije), ter sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se nujni omejitveni ukrepi, ukrepi prepovedi približevanja in ukrepi za zagotovitev varnosti (v nadaljnjem besedilu: odredbe o skupnem gospodinjstvu brez stikov) izdajo hitro in s takojšnjim učinkom ter da se učinkovito spremljajo (člena 52 in 53 Konvencije). Ker je so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(16) Kar zadeva San Marino, osnutek ugotovitev vključuje navedbe, da je treba zagotoviti, da se nacionalni usklajevalni organ usklajuje z organizacijami civilne družbe (člen 10 Konvencije), ter redno izvajati raziskave o viktimizaciji in spodbujati raziskovalne dejavnosti (člen 11 Konvencije). Ker je so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(17) Kar zadeva Slovenijo, osnutek ugotovitev vključuje navedbe, da je treba vlogo usklajevalnega organa dodeliti popolnoma institucionaliziranim subjektom ter zagotoviti potrebne človeške in finančne vire (člen 10 Konvencije); zagotoviti celovito zbiranje podatkov o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 11 Konvencije) ter sprejeti ukrepe za spodbujanje prijavljanja vseh oblik nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije). Ker je so navedeni osnutki ugotovitev skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, ustanovljenem na podlagi člena 67 Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, na njegovem 18. zasedanju je, da se ne nasprotuje sprejetju naslednjih aktov:

(1) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Albanije, iz dokumenta IC-CP(2025)2-prov;

(2) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Avstrije, iz dokumenta IC-CP(2025)3-prov;

(3) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Danske, iz dokumenta IC-CP(2025)4-prov;

(4) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Finske, iz dokumenta IC-CP(2025)5-prov;

(5) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Monaka, iz dokumenta IC-CP(2025)6-prov;

(6) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Črne gore, iz dokumenta IC-CP(2025)7-prov;

(7) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Španije, iz dokumenta IC-CP(2025)8-prov;

(8) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Švedske, iz dokumenta IC-CP(2025)9-prov;

(9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s San Marinom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP (2025)10-prov, ter

(10) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Slovenijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025) 11-prov.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 5. junija 2025

Za Svet

predsednik

D. KLIMCZAK